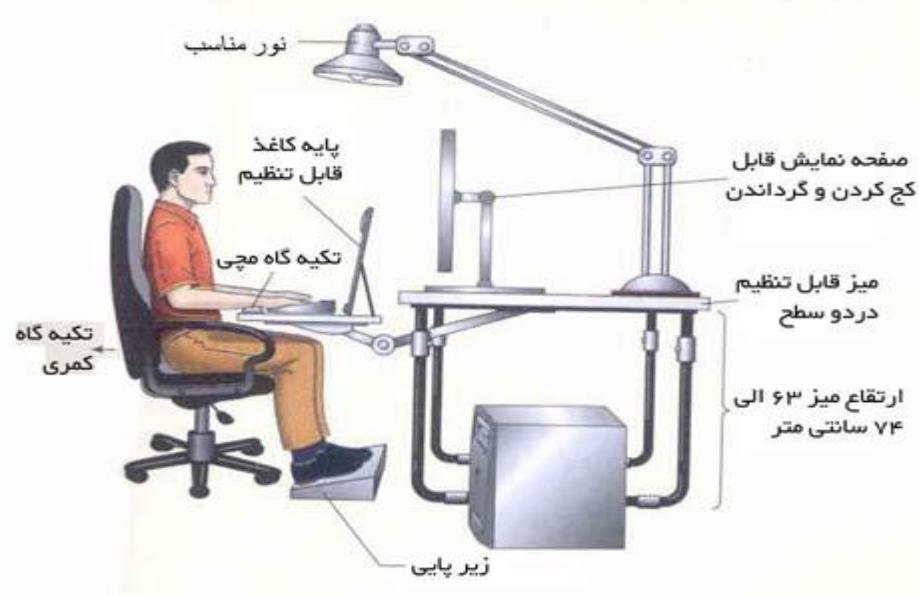

پیام آموزشی ۱ گروه کار و فناوری شهرستان اندیمشک سال تحصیلی ۹۶-۹۷

ارگونومی چیست و چه اهدافی دارد:

ارگونومیک علم طراحی سازگار محیط و محصولات با کاربران است. لغت ارگونومیک از لغات یونانی «ارگون» به معنای «کار» و «نوموس» به معنای «قانون» گرفته شده است و اصطلاحاً به معنی انطباق کار برای افراد، از طریق طراحی وظیفه و روش ها و نیز انطباق افراد با کار از طریق استفاده مناسب از چیدن روش های صحیح می باشد. باید توجه داشت که آنچه برای یک نفر مناسب است می تواند برای دیگری مناسب نباشد. بنابراین روش های مجزا باید مدنظر قرار گیرند. ارگونومیک در نظر اول ممکن است آگاهی و علم جلوگیری از صدمات و ناراحتی های پیش بینی نشده معنی شود در حالی که موضوع اصلی آن پیش از بررسی وقوع ضایعه ای، تقویت راحتی و روانی عملکرد است. فراموش نباید کرد که انسان ها دارای محدودیت هستند و برای اینکه بتوان با وجود محدودیت ها فعالیت مناسبی داشت، شرایط محیط باید به گونه ای مناسب طراحی گردد.

اهداف شناخت ارگونومیک را می توان به شرح زیر طبقه بندی کرد:

- ۱- برخورداری از تدرستی
- ۲- تقویت توانایی های بدن
- ۳- بالا بردن راندمان فعالیت
- ۴- رهایی از عوارضی همچون استرس، چاقی، چشم درد، درد پشت و درد گردن و یا بیماری هایی که از صدمات کشش متمادی به وجود می آیند.
- ۵- یافتن روش هایی برای درست انجام دادن کارهای تکراری و یا سنگین.

کلیات:

ارگونومیک بخشی از علوم انسانی را در بر می گیرد که در آن از انطباق وظایف، سیستم ها، محصولات و محیط ها با توانایی هایی فیزیکی و فکری و محدودیت های انسان ها بحث می شود. حوزه های اصلی مرتبط با ارگونومیک عبارتند از: اطلاعات، استنباط و ادراک، روش های کنترل، طراحی مکان کار و مهارت های شغلی، تحلیل وظیفه، بررسی زمان و تحرک و راحتی کاربر.

در مورد کاربرد ارگونومیک نیز می‌توان از معماری، مصارف خانگی، کابرد کامپیوتر، باغ داری، بهداشت ورزش، آموزش و هوش مصنوعی نام برد. ارگونومیک نقطه تمرکز انسان را مدنظر قرار می‌دهد و طبیعت ارگونومیک و دانش‌های موجود بر پایه سازگارسازی محیط با افراد را گردد می‌آورد.

این علم از اطلاعات مربوط به علوم آناتومی و فیزیولوژی برای اندازه‌گیری شاخصه‌های فیزیکی افراد و پاسخ آنها به محیط بهره می‌گیرد و تمرکز اصلی آن بر سلامتی و بهره وری قرار دارد. اطلاعات ارگونومیک نیز از علوم روان شناختی انسانی جمع آوری شده است. زمینه‌های ادراکی و روان تنی، نگهداری اطلاعات و تصمیم‌گیری، محرک‌های شخصی و پاسخ‌ها را مورد بررسی قرار می‌دهد تا از شاخصه‌های رفتاری و پاسخ‌ها آگاه شده و دریابد که چگونه این موارد بر رفتار و عادات انسانی تأثیر می‌گذارد. برای دست یابی به سطح مناسبی از زندگی و فعالیت، زمینه‌های اجتماعی و سازمانی اشخاص و گروه‌های نیز به عنوان ابعاد اجتماعی ارگونومیک در نظر گرفته می‌شود. در این بند نیز محرک‌ها و رفتارهای مرتبط با نیازهای اشخاص و کار در گروه مدنظر این علم قرار می‌گیرد. همچنین برای اینکه بتوان معیارهایی به دست آورد و سطوح مناسب و مشخصه لازم محیطی را برای فعالیت‌های انسان تعیین کرد محیط فیزیکی را مورد مطالعه قرار می‌دهد.

طبق ۲۰ سال گذشته صدمات ارگونومیکی به عنوان شاخص بزرگی در سلامت محل کار شناخته شده است. یک دوم تمامی صدمات و بیماری‌های شغلی ناشی از فعالیت سنگین و یا حرکت متداهن است. مطالعات نشان می‌دهد که با در نظر گرفتن مسائل ارگونومیک می‌توان از صدمات ناشی از فعالیت و هزینه‌های بسیار زیاد مرتبط بر آن کاست.

روش‌های نظام بندی در جهت تشخیص و رفع ضایعات ارگونومیکی وجود دارد که شرکت‌ها چه بزرگ و چه کوچک در زمان بروز مشکل به ویژه در محل کار از آن بهره گرفته و به آن عمل می‌کنند. عبارت «اختلالات عضلانی اسکلتی» (MSD) به شرایطی اطلاق می‌شود که اعصاب، تاندون‌ها، عضلات و ساختارهای نگهدارنده بدن تحت تأثیر قرار گیرد و این اختلالات ناشی از فعالیت زمانی اتفاق می‌افتد که عدم تطابق بین ضروریات فیزیکی محیط و توانایی‌های فیزیکی بدن انسان وجود داشته باشد. حرکت‌های تکراری و کشش و رانش، بیش از ۱۰۰ نوع ناراحتی در بدن ایجاد می‌کند و ناراحتی‌هایی چون پشت درد، کشش تاندون‌های مج و سندم تونل کارپال تنها تعداد محدودی از صدمات رایج فعالیت در عصر مدرن است که می‌توان با ملاحظات مناسب ارگونومیک از آن جلوگیری کرد.

در اداراتی که از موارد و مسائل ارگونومیک تبعیت می‌کنند، دستورالعمل‌های ارگونومیکی مخصوص محل کار برای طراحی محیط کاری ارگونومیکی به کار گرفته می‌شوند. صندلی‌های ارگونومیک که کاملاً قابل تنظیم باشد برای هر کارمند تهیه می‌شوند و جایانی‌های ارگونومیک مناسب در صورت نزوم وجود خواهند داشت. از طرف دیگر نورپردازی به گونه‌ای است که لامپ‌های موجود باعث خیرگی مستقیم و یا غیرمستقیم چشم کارمندان نمی‌گردد. صفحه نمایش‌ها و نگه‌دارنده‌های اسناد بگونه‌ای طراحی می‌شوند که کارکنان خط مستقیمی برای میدان دید خود داشته باشند. موس‌های ارگونومیکی، کیبوردهای ارگونومیکی، لوازم اداری ارگونومیکی و کاملاً قابل تنظیم، کارمندان را در خط وضعیت طبیعی قرار داده و در نتیجه صدمات کاری (عضلانی اسکلتی) ناشی از عدم لحاظ موارد ارگونومیک را از بین می‌برند.

مهندسی ارگونومیک، شغلی است که با بررسی تغییرات فیزیکی، اختلالات عضلانی اسکلتی را کاهش می‌دهد.

ارگونومیک شاخه‌ای از علم است که با درک اصولی از تعامل بین انسان و عناصر دیگر سیستم، روش‌های عملی مناسب را در فرضیه‌های متفاوت بررسی می‌کند و به عنوان مهندسی عوامل انسانی برای سلامتی و بهبود شرایط انسان راه حل ارائه می‌دهد.

قالب کاری متمرکز بر کاربر:

ارگونومیک روشی خاص برای تفکر درباره افراد در کار یا زندگی است که افراد (کاربران) را در مرکز توجه قرار

می دهد. همچنین روابط بین کاربر، فعالیت کاربر و محیط اطراف وی را مورد بررسی قرار می دهد. محیط اطراف نیز شامل ابزار مورد استفاده، ویژگی های فیزیکی محیط و مفاهیم اجتماعی است. اگر تمامی این روابط را درک کنیم آنگاه می توانیم راهی را برای بهبود سازگاری بین افراد و عناصر مختلف بیابیم. نمودار زیر به شما کمک می کند تا به این تعاملات به صورت نظام مند نگاه کنید:

در نمودار مقابل، پنج عنصر توسط حلقه هایی از یکدیگر جدا شده اند، هر حلقه یک حوزه از تعامل با کاربران را نمایش می دهد. هر حلقه می تواند یک واسط کاربر نیز محسوب شود. در ادامه این مقاله هر یک از این پنج عنصر یعنی:

- ۱- کاربر

- ۲- واسط کاربر- ابزار

- ۳- واسط کاربر- فضای کاربر

- ۴- واسط کاربر- محیط

- ۵- واسط کاربر- سازمان

و منافع ناشی از لحاظ کردن ارگونومیک مورد بررسی قرار می گیرد.

کاربر:

برای اینکه طراحی محیط و ابزار و سایر عوامل با مرکزیت کاربر صورت بپذیرد. ابتدا می باید ویژگی های فردی و احتیاجات سایر افراد جهت لحاظ کردن موارد ارگونومیکی مشخص گردد. به عنوان مثال طراح یک ماشین نه تنها باید راننده را در نظر بگیرد بلکه باید مسافران ماشین و افرادی که ماشین را سرویس و تعمیر خواهند کرد را نیز مدنظر قرار دهد. همچنین باید توجه داشت که افراد هر گروه می توانند کاملاً متفاوت باشند. این تفاوت ها را می توان از لحاظ ویژگی های فیزیکی (سایز بدن، قد) ویژگی های فیزیولوژیکی (زمان عکس العمل، حافظه، مهارت) و غیره مورد بررسی قرار داد. بدین ترتیب وقتی ابزار و محل کار طراحی یا اصلاح می گردد، تفاوت های فردی باید مورد توجه قرار گیرد.

واسط کاربر- ابزار:

این بخش شامل کلیه روابط بین کاربر و ابزاری می گردد که برای انجام یک کار استفاده می شود. چه این کار پرواز یک هوایپما باشد یا عمل ساده مسواک زدن. برای اینکه یک کار به صورتی مفید انجام شود، سه مرحله چرخه این بخش را کامل می کند. اول کاربران باید اطلاعات را از سیستم بگونه ای دریافت کنند که بتوانند آن را فهمیده و ادارک کنند. (مرحله دریافت اطلاعات) پس از فهم اطلاعات به یک تصمیم گیری مناسب دست یابند (مرحله تصمیم) و برای تکمیل چرخه، کابر باید قادر به انجام فعالیت یا عمل مناسب باشد (مرحله عملی). این فرآیند معمولاً در تمامی انواع فعالیت ها رخ می دهد

تهیه و تنظیم سرگروه کاروفناوری شهرستان اندیمشک